

Dzieje Apostolskie 4, 23-31

Modlitwa Kościoła wśród prześladowań

Uwolnieni (Piotr i Jan) przybyli do swoich i opowiedzieli, co do nich mówili arcykapłani i starsi. Wysłuchawszy tego podnieśli jednomyślnie głos do Boga i mówili:

«Wszzechwładny Stwórco nieba i ziemi, i morza, i wszystkiego, co w nich istnieje, Tyś przez Ducha Świętego powiedział ustami sługi Twego Dawida: Dlaczego burzą się narody i ludy knują rzeczy próżne?

Powstali królowie ziemi i książęta zeszli się razem przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi.

Zeszli się bowiem rzeczywiście w tym mieście przeciw świętemu Słudze Twemu, Jezusowi, którego namaściłeś, Herod i Poncjusz Piłat z poganami i pokoleniami Izraela, aby uczynić to, co ręka Twoja i myśl zamierzyły. A teraz spójrz, Panie, na ich groźby i daj sługom Twoim głosić słowo Twoje z całą odwagą, gdy Ty wyciągać będziesz swą rękę, aby uzdrawiać i dokonywać znaków i cudów przez imię świętego Sługi Twego, Jezusa».

Po tej modlitwie zdrzątało miejsce, na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże.

Punkty do refleksji:

- 1. Kiedy czynisz dobro, będziesz musiał za to zapłacić, jeśli czynisz zło, zapłacą za to inni.*
- 2. Uczniowie zaczynają rozumieć, że to, co przydarzyło się Jezusowi- męka i krzyż- - dzisiaj przydarza się im.*
- 3. Cierpienia nie zniechęcają Apostołów ale pobudzają do aktywności. W swojej modlitwie wśród prześladowań nie proszą, aby ustały prześladowania, lecz by pośród nich mogli głosić słowo Boże z mocą.*

